

Nadležna »moda«
v Kosezah

Kam s psi?

Ne morem si kaj, da vam ne bi napisala nekaj vrstic o zadevi, ki ne muči samo mene, temveč veliko ljudi. Za kaj sploh gre!

V stanovanjski soseski Koseze so zadnje čase prav v modi psi. Pa to ni nič novega. Toda lastniki pse — svoje ljubljence, vodijo na njihovo potrebo in na sprehod kar na najbližje otroško igrišče. V tem času, ko sneg počasi kopni, zagledamo ob vsakem kupčku snega okoli blokov in ob poti, po kateri hodijo otroci v šolo, polno iztrebkov teh »ljublencev«.

Pa to še ni vse!

Ko bo pomlad, toplo sonce, pripeljejo na to igrišče otroke tudi vzgojiteljice iz bližnjega otroškega vrtca, šolski otroci imajo v lepem vremenu teloyadbo na tem igrišču. Sedaj se pa lahko vprašamo, ali je travnato igrišče za otroke ali za pse? Sama imam otroke, ki v prostem času brca žogo s sošolci na tem igrišču in ne morem vam povedati, kakšen pride z igrišča. Umazan od pasjih iztrebkov in smrdi, da je groza. Če bi imela fotografski aparat, bi vam posredovala sliko vsaj nekaj psov z lastniki na tem igrišču. Naj še povem, da je to igrišče šole Heroja »Veljka Vlahoviča«, ki ga uporabljajo v dopoldanskem času otroci iz vrtca Koseze in otroci omenjene šole.

Mogoče bo ta prispevek v Javni tribuni prispeval k temu, da bo v prihodnje vsaj kakšen lastnik svojega psa peljal malo dlje, ne pa na najbližji travnik.

F. M.

PISMI

Doklej tako, Staninvest?

Lepo vas prosim, če bi morda kdo od vas lahko povprašal naš preljubi Staninvest, kaj počenja s knjiženjem naših položnic in kako si večno dovoli pošiljati opomine za nekakšno plačilo.

Poslala sem jim dva ugovora, a ker nikakor niso mogli drugače, so mi poslali ponovni opomin za 101,00 + 50 din zopet za stroške opomina. Torej opomin od opomina + opomin. Če pokličem po telefonu, nihče ne ve povedati, kaj se dogaja, dopusta pa ne mislim uporabljati za njihove napake.

Verjamem, da je veliko neplačnikov, vendar vseh v »en koš« le ne morejo stlačiti. Povrhu vsega pa nikakor ažurno ne dostavljajo položnic, ob koncu leta pa si lepo dovolijo, da izterjajo še nekaj dinarjev za to. Kdor jim nasede, pač plača. Žal niso vsi tako veščji z upravljanjem položnic in ažuriranjem le-teh, zato jim morda tudi kaj uide, Staninvestovo knjigovodstvo pa je verjetno zelo neurejeno.

Veruška Biček

Na rob preskrbi v Kosezah

Želje, zahteve — in resničnost

Lansko jesen so v krajevni skupnosti Koseze obnovili svet potrošnikov. Za razliko od prejšnjega, ki je obstajal le na papirju, je novi takoj začel z delom.

Kot glavno nalogo so si člani sveta potrošnikov zastavili izboljšanje preskrbe. Približno v vsako deveto gospodinjstvo so poslali anketni list z vprašanji:

»Ali ste bili kot potrošnik prikrajšani v svojih pravicah. Kje in zakaj?«

»Kaj bi želeli izboljšati v naši krajevni skupnosti?«

Odziv na anketo je bil velik, pokazala pa je, da so krajani Kosez zelo zahtevni. V svojem najbližjem okolju bi si želeli od kioska za oddajo loto lističev do lekarne, od samostojne mesnice do čevljarja. A kaj bi se čudili, vsakdo si želi čim več in čim bolje.

Med odgovori je bilo tudi mnogo realnih predlogov za izboljšanje preskrbe, na osnovi katerih je svet potrošnikov izdelal delovni program za letošnje leto. Najprej se je sestal s preskrbovalci njihovega območja, da bi skupaj pretehtali možnosti za uresničitev potreb in želja potrošnikov.

Pa pogledjmo glavne zahteve, vprašanja in želje potrošnikov ter odgovore preskrbovalcev in potrošniškega sveta nanje:

DELOVNI ČAS TRGOVIN

Potrošniki: Vsaj eno trgovino v krajevni skupnosti naj bi odpirali že ob sedmi uri, da bi bilo pred odhodom na delo mogoče kupiti vsaj svež kruh in mleko.

Preskrbovalci: Kruh in mleko dobavitelji razvažajo po določenem vrstnem redu, v nekatere trgovine ju pripeljejo šele ob devetih. Obstaja tudi odlok o delovnem času, tako da ga trgovine ne morejo samovoljno spreminjati.

Potrošniški svet: V primeru, da nihče od sedanjih preskrbovalcev ne bo mogel spreminiti delovnega časa, se bo svet potrošnikov zavzel, da prodajo osnovnih prehrabnih artiklov ob sedmi uri organizira kak nov preskrbovalec.

Potrošniki: Vjesnik in Borinci se ne držita dogovorjenega delovnega časa, slednji imajo pozimi tudi brez kakršnegakoli pjasnila kiosk večkrat zaprt.

Vjesnik: Imeli so težave s prodajalko, ki je bila dalj časa na porodniškem dopustu, nato pa je dala odpoved. Takoj ko dobijo novega prodajalca, bodo to uredili.

Borinci: Da se njihovi prodajalci ne drže dogovorjenega delovnega časa, niso vedeli, saj niso glede tega prejeli še nobene pritožbe. V kiosku pozimi večkrat ne prodajajo, ker ni ogrevan, tako da sadje in zelenjava zmrzuje. Problem bodo rešili s postavitvijo novega kioska, ki bo imel napeljavno vodo in elektriko. Urejeno imajo že vse, le na dovoljenje krajevne skupnosti še čakajo.

Potrošniški svet: Uredili bodo, da bo krajevna skupnost dala dovoljenje čimprej, saj so Borinci sprejeli zahtevane pogoje (urejena okolica kioska, boljša preskrba in podobno).

PRESKRBA V KRAJEVNI SKUPNOSTI

Potrošniki: Najslabša je preskrba z mesom. Mesnico ima le Emona center, tu pa je meso večkrat vprašljive kakovosti, v vitrinah ni urejeno po kakovosti in ni označeno s cenami,

mesarja nista vljudna, velikokrat strežeta v umazanih haljah, poleg tega se vrsti za delikatese in meso prepletata.

Emona center: Cenik s kvaliteto mesa (le-to določijo že v klavnici) visi posebej, na vidnem mestu. Glede mesarjev so dobili že več pritožb, a če ju odslovijo, so prisiljeni zapreti mesnico, saj tovrstnega kvalificiranega kadra primanjkuje. Vrsti za delikatese in meso se prepletata zaradi hladilnih naprav, ki stojijo skupaj.

Potrošniški svet: Zavzemal se bo za razvrstitev mesa v vitrinah in za postavitev tabel, ki bosta kupce delikates in mesa usmerjali v dve vrsti.

OSEBJE IN ORGANIZACIJA DELA

Potrošniki: Dobro bi bilo, da bi v Emona centru stala kontrolna tehnična za preverjanje teže blaga.

Emona center: To bodo lahko uredili, a morajo najprej dobiti tehnico, ki bo potrjena od zavoda za merila, in prostor zanj.

Potrošniki: Prodajalci in blagajničarke bi morale biti s kupci bolj prijazni.

Preskrbovalci: Za neprijaznost zaposlenih so v veliki meri krivi tudi potrošniki, saj se v trgovinah vsi ne obnašajo korektno — kradejo, prelepljajo višje cene z nižjimi, lomijo igrače, nakupovalne vozičke iz Emona centra pa je moč najti po vsem naselju.

ZALOŽENOST IN KAKOVOST

Potrošniki: Slaba je založenost z zmrznjenimi živili, ni dobiti Zvezda olja, večkrat zmanjka kakšne vrste cigaret, sadje in zelenjava nista dovolj kakovostna, redkokdaj so na policah bela vina z geografskim poreklom.

Emona center: Kupcem lahko ponudijo le zmrznjena živila, ki jim jih dobavijo Ljubljanske mlekarne, pri cigaretah pa so vezani na Tobačno tovarno. Olja se med seboj prav nič ne razlikujejo, ker so se oljarne združile. Sadje in zelenjavo velikokrat že dobijo zelo slabo, tako da ju prodajalke same celo perejo in čistijo — to pa je tudi vse, kar lahko naredijo, razen če ju prenehajo prodajati. Bela vina z geografskim poreklom gredo večinoma v izvoz, zato na njihove police redkokdaj pridejo.

INFORMACIJE, OBVEŠČENOST

Potrošniki: Ali bodo v sklopu Emona centra zgradili samopostrežno restavracijo, kot je bilo predvideno?

Emona center: Samopostrežna restavracija ne bi bila ekonomsko utemeljena. Namesto nje načrtujejo provizorično prodajalno »Vse za naš vrt«, kjer bo mogoče kupiti sadike, grmičevje, semena, sadike in podobno. Postavili jo bodo na zelenici pred centrom, odprta pa bo od pomladi do jeseni.

Potrošniki: Zakaj v Emona centru ni obvestil za kupce po zvočniku?

Emona center: Aparatura za ozvočenje jim je zgorela, popraviti je ni mogoče in treba bi bilo kupiti novo. V kratkem bodo dobili prenosno informativno tablo in prek nje obveščali kupce o ugodnih nakupih.

Potrošniški svet: Emona center naj postavi novo informativno tablo in naj čimprej začne kupce obveščati tudi po zvočniku.

Sonja Nered